

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΩΝ J. SWIF

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

“Ὅταν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρετήρησαν ὅτι ἤμην ἡσυχος, ἔπαυσαν νὰ μοῦ βίπτωσι βέλη· ἀλλ’ ἀπὸ τὸν θόρυβον, τὸν ὁποῖον ἤκουσα, ἠγνόησα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠΰξανε αἰσθητῶς καὶ εἰς ἀπόστασιν μερικῶν ὀργυθῶν ἀπέναντι τοῦ ἀριστεροῦ μου ὠτὸς ἤκουσα ἓνα θόρυβον ἐπὶ χρόνου περισσότερον τῆς ὥρας ἀνθρώπων ἐργαζομένων.

Τέλος στρέψας ὀλίγον τὴν κεφαλὴν μου πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, τόσον ὅσον μοι ἐπέτρεπον οἱ δεσμοὶ εἶδον ἓν ἰκρίωμα εἰς ὕψος τῆς γῆς ἐνὸς ποδὸς καὶ ἡμίσεως ὅπου τέσσαρες ἐκ τῶν μικρῶν τούτων ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ ἐξαπλωθῶσι καὶ μίαν κλίμακα διὰ νὰ ἀνέρχωνται εἰς αὐτὸ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἰς μεταξὺ αὐτῶν, ὅστις μοι ἐφαίνετο νὰ εἶναι πρόσωπον συνθήκης μοι ἀπήγγειλε ἓνα λόγον ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδὲ μίαν λέξιν ἀντελήφθην. Αἱ λέξεις αὗται ἐπανελήφθησαν κατόπιν καὶ διὰ σημάτων διὰ νὰ τὰς ἐγνόησω. Ἀμέσως 50 ἄνθρωποι προὐχώρησαν καὶ ἔκοπαν τὰ κερδόνια, τὰ ὁποῖα συνεκράτουν προσκεκολλημένον τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς κεφαλῆς μου. Τοῦτο μοι ἔδωκε τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὴν στρέψω δεξιὰ καὶ νὰ παρατηρήσω τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐκείνου, ὅστις ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσῃ. Μοὶ ἐφάνη μέσης ἡλικίας καὶ μεγαλείτερος τῶν ἄλλων, οὔτινες τὸν συντρόφονον, ἐκ τῶν ὁποίων δ εἶς, δ ὁποῖος εἶχε τὴν ὄψιν νεακία ἐκράτει τὴν οὐρὰν τοῦ φορέματός του καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἴσαντο δεξιῶν ἀπὸ κάθε μέρος διὰ νὰ τὸν ἀποβασιλεύσωσι. Μοὶ ἐφά-

νη καλὸς ῥήτωρ καὶ ἤκουσα ὅτι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἀνεμίγνυε εἰς τὸν λόγον του περιόδους πλήρεις ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων.

Ἀπήντησα μὲ ὀλίγας λέξεις, δηλαδή μὲ μικρὸν ἀριθμὸν σημείων, ἀλλὰ μὲ τρόπον πλήρους ὑποταγῆς, ὑπῶν τὴν ἀριστερὰν μου χεῖρα καὶ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἥλιον, ὡς ἐὰν τὸν ἐλάμβανον μάρτυρα ὅτι ἀπέθνησκον ἐκ τῆς πείνης διότι ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶχον φάγει τίποτε. Ἡ ὀρεξις μου ἦτο πρᾶγματι τόσον μεγάλη ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποκρύβω τὴν ἀνυπομονήσιν μου (ἴσως ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς εὐπρεπείας) θέτων τὸν δάκτυλόν μου συχνότατα εἰς τὸ στόμα μου διὰ νὰ τοὺς γνωρίσω ὅτι εἶχον ἀνάγκη τροφῆς.

Ὁ Οὐργὸς (οὗτω ἀπεκάλουν ἓνα μεταξὺ αὐτῶν κύριον ὡς ἔμαθον κατόπιν) μὲ ἤκουσε πολὺ καλά. Κατέβηκεν ἐκ τοῦ ἰκρίωματος καὶ διέταξεν ὅπως περισσότεραι κλίμακες προσαρμοσθῶσιν εἰς τὸ σῶμα μου ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνῆλθον πλέον τῶν ἑκατὸν ἄνθρωποι, φορτωμένοι μὲ κἀνιστρα πλήρη κρέατος καὶ οἱ ὁποῖοι ἐβάδιζαν πρὸς τὸ στόμα μου. Παρετήρησα ὅτι ὑπῆρχον κρέατα διαφόρων ζώων ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸ διακρίνω διὰ τῆς γεύσεως. Ὑπῆρχον ὧμοι σχήματος προβείου πολὺ καλά μαγειρευμένου ἀλλὰ μικρότατος ὡς αἱ πτέρυγες κορυδαλλοῦ

Κατέπινον ἐξ αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς μὲ μίαν βουκιάν μετὰ ἕξ ἄρτων. Μοὶ τὸ προσέφερον ὅλα δεικνύοντες μεγάλα σημεῖα ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ ἕνεκα τοῦ ὅ

ματάς μου και τῆς ὑπερβολικῆς μου δόξεως.

Ἄφου ἔκαμα ἓνα ἄλλο σημεῖον διὰ τὰ τοὺς δώσω νὰ κατατάξω, ὅτι δὲν εἶχα νὰ πῶ συνεπέραναι ἀπὸ τὸν φαγητὸν μου, ὅτι μία μικρὰ ποσότης ποτοῦ δὲν θὰ μοῦ ἀρκοῦσε. Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν ἓνας λαὸς πνευματώδης ἐσήκωσαν ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βαρέλια τοὺς ποῦ εἶχον, τὸ ἐκύλησαν πρὸς τὸ μέρος μου και τὸ ἀφῆκαν. Τὸ ἐξεκένωσαν μὲ μίαν μόνον καταφιὰν και μέ πολλήν εὐχαρίστησιν. Μοῦ ἔφεραν και ἓνα ἄλλο, τὸ ὅποιον και ἔπιον ἐπίσης και τοὺς ἔκαμα σήματα νὰ μοῦ φέρου και μερικὰ ἄλλο ἀκόμη.

Ἄφου μὲ εἶδον νὰ κάμνω ὄλα αὐτὰ τὰ θαύματα, ἐξέβαλον φωνῆς χαρᾶς και ἤρχισαν νὰ χορεύουν ἐπαναλαμβάνοντες πολλὰς φορὰς ὅπως εἶχαν κάμει και προηγουμένως: Ἐκινὰ Ντιγκούλ.

Ἀμέσως κατόπιν ἤκουσα μίαν γενικὴν ἐπευφημίαν μὲ συχνὴν ἐπανάληψιν τῶν λέξεων: Πεπλόμ Σελὰν και διέκρινα ἓνα με-

γάλον ἀριθμὸν λαοῦ εἰς τὸ ἀριστερόν μου μέρος νὰ χαλαρώη τὰ κορδόνια μέχρι τοιοῦτου σημείου, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ γυρίσω και νὰ ἔχω τὴν ἀνακούφισιν νὰ ἐκπληρώσω φυσικὴν μου ἀνάγκην πρᾶγμα τὸ ὅποιον και ἔκαμα πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὅποιος μαντεύσας τι ἤθελα νὰ κάμω διέφυγεν δεξιὰ και ἀριστερὰ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν καταστροφὴν.

Ὀλίγον χρόνον προηγουμένως μοῦ εἶχον ἀλτίψει τὸ πρόσωπον και τὰς χεῖρας μὲ ἓνα εἶδος ἀλοιφῆς εὐχαρίστω δαμῆς, ἡ ὅποια ἐντὸς ὀλίγου χρόνου μοῦ ἐθεράπευσεν τὰς ἐκ τῶν βελῶν πληγὰς. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα προστιθέμενα εἰς τὰ δροισιτικὰ τὰ ὅποια ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον λάβει μὲ διέθεσαν εἰς ὕπνον και ὁ ὕπνος μου διήρκεσεν ὀλοκλήρου ὥρας χωρὶς διακοπὰς διότι ὡς ἀντελήφθην βραδύτερον οἱ ἰατροὶ τῶν κατόπιν διαταγῆς τοῦ αὐτοκράτορος εἶχον ἀναμίξει εἰς τὸν οἶνον και ναρκωτικὰ φάρμακα.

(Ἄκολουθεῖ)

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Πλειόστοι οἰκογενειάρχαι κατανοοῦσαντες πόδα μεγάλα καλά εἶναι δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἐξ ἑνὸς συνδέσμου μεταξὺ αὐτῶν πρὸς ἐπιδιώξιν τῆς ἀνορθώσεως τῶν κακῶς παρ' ἡμῖν κειμένων και ἀκολουθοῦντες τὰς ἐνστάσεις τοῦ περιοδικοῦ μας ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρυσίν «Συνδέσμου Οἰκογενειάρχων». Ὁ σκοπὸς τοῦ συνδέσμου τούτου καταφαίνεται πλήρως εἰς τὸ ὑπογραφεὲν παρ' αὐτῶν πρακτικὸν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συνδέσμου. Χαιρετῶμεν πλήρως χαρὰς τὴν ἰδρυσίν τοῦ Συνδέσμου τούτου μετ' ἐλπιδῶν ὅτι θὰ περιλάβῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἅπαντας τοὺς οἰκογενειάρχας τῆς πόλεως μας. Παρομοίᾳ κινήσει εἴμεθα εἰς θέδιν νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας ὅτι γίνεται και εἰς τὰς πόλεις εἰς τὰς ὅποιας ἐκυκλοφόρησε τὸ περιοδικὸν μας και ἐλπίζομεν ὅτι μετ'

οὐ πολὺ ἀπὸ τῶν δευτέρων τούτων θ' ἀναγγελωμεν τὴν Ἐνωσίν τῶν ἅπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος οἰκογενειάρχων εἰς ἓνα Πανελλήνιον Σύνδεσμον.

Τὸ Πρακτικὸν τῆς ἰδρύσεως ὑπογραφεὲν ὑπὸ πολλῶν Οἰκογενειάρχων δημοσιεύομεν κατωτέρω. Συγχρόνως γνωρίζομεν, ὅτι ὁ ἀρτιύστατος σύνδεσμος προβαίνει εἰς ἐνεργείας ἐπιλύσεως ζωτικῶν τῆς πόλεως μας ζητημάτων.

* * *

ΣΥΝΔΕΣ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΩΝ

Πρακτικὸν ἰδρύσεως

Συνελθόντες σήμερον Κυριακὴν 4ην Νοεμβρίου 1928 καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς